qui colonus futurus es in terra, et quasi viator declinans ad manendum? Quare futurus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare? Tu autem in nobis es domine, et nomen tuum invocatum est super nos, ne derelinquas nos. Hec dicit dominus populo huic qui dilexit movere pedes suos et non quievit, et domino non placuit. Nunc recordabitur iniquitatum eorum, et visitabit peccata eorum. Et dixit dominus ad me: Noli orare pro populo isto in bonum. Cum ieiunaverint, non exaudiam preces eorum; et si obtulerint holocaustomata et victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio et fame et peste ego consumam eos. Et dixi: A, a, a, domine deus, prophete dicunt eis: Non videbitis gladium, et fames non erit in vobis, sed pacem veram dabit vobis in loco isto. Et dixit dominus ad me: Falso prophete vaticinantur in nomine meo. Non misi eos, et non precepi eis, neque locutus sum ad eos: visionem mendacem et divinationem fraudulentam et seductionem cordis sui prophetant vobis. Ideo hec dicit dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo quos ego non misi, dicentes: Gladius et fames non erit in terra hac. In gladio et fame consumentur prophete illi. Et populi quibus prophetant erunt proiecti in viis Ierusalem pre fame et gladio, et non erit qui sepeliat eos: ipsi et uxores eorum, filii et filie eorum, et effundam super eos malum suum. Et dices ad eos verbum istud: Deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem, et non taceant: quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei, plaga pessima vehementer. Si egressus fuero ad agros, ecce occisi gladio; et si introiero in civitatem, ecce attenuati fame. Propheta quoque et sacerdotes abierunt in terram quam ignorabant. Numquid proiciens abiecisti Iudam, aut Syon abhominata est anima tua? Quare ergo percussisti nos, ita ut nulla sit sanitas? Expectavimus pacem, et non est bonum: et tempus curationis, et ecce turbatio. Cognovimus domine impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi. Ne nos des in opprobrium propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam. Solii glorie tue recordare, ne irritum facias fedus tuum nobiscum. Numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant, aut celi possunt dare imbres? Nonne tu es dominus deus noster quem expectavimus? Tu enim fecisti omnia hec.

XV

Et dixit dominus ad me: Si steterint Moyses et Samuhel coram me, non est anima mea ad populum istum; eice illos a facie mea, et egrediantur. Quod si dixerint ad te: Quo egrediemur? dices ad eos: Hec dicit dominus: Qui ad mortem, ad mortem; et qui ad gladium, ad gladium; et qui ad famem, ad famem; et qui ad captivitatem, ad captivitatem. Et visitabo super eos quattuor species, dicit dominus: gladium ad occisionem, et canes ad lacerandum, et volatilia celi et bestias terre ad devorandum et dissipandum. Et dabo eos in fervorem universis regnis terre, propter Manassen filium Ezechie regis Iuda, super omnibus que fecit in Ierusalem. Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? Aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? Tu reliquisti me, dicit dominus, retrorsum abisti; et extendam manum meam super te, et interficiam te. Laboravi rogans. Et dispergam eos ventilabro in portis terre; interfeci et disperdidi populum meum, et tamen a viis suis non sunt reversi. Multiplicate sunt mihi vidue eius super harenam maris; induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie; misi super civitates repente terrorem. Infirmata est que peperit septem, defecit anima eius; occidit ei sol cum adhuc esset dies; confusa est et erubuit; et residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum meorum, ait dominus. Ve mihi mater mea, quare genuisti me virum rixe, virum discordie in universa terra? Non feneravi, nec feneravit mihi quisquam; omnes maledicunt mihi, dicit dominus. Si non reliquie tue in bonum, si non occurri tibi in tempore afflictionis et in tempore tribulationis adversum inimicum